

Czasopiśmiennictwo młodzieżowe

Czasopiśmiennictwo dla młodzieży pojawia się w połowie XVIII wieku. Ma ono charakter miscelianów¹, ukazujących się co miesiąc w tomikach wydawanych przez angielskiego księgarza Johna Newbery pod tytułem "The Lillipution Magazine".

Następne periodyki dla dzieci ukazują się w Niemczech – szczególnie ważną rolę odegrał „Der Kinderfreund” („Przyjaciel Dzieci”), ukazujący się w latach 1775 – 1784,

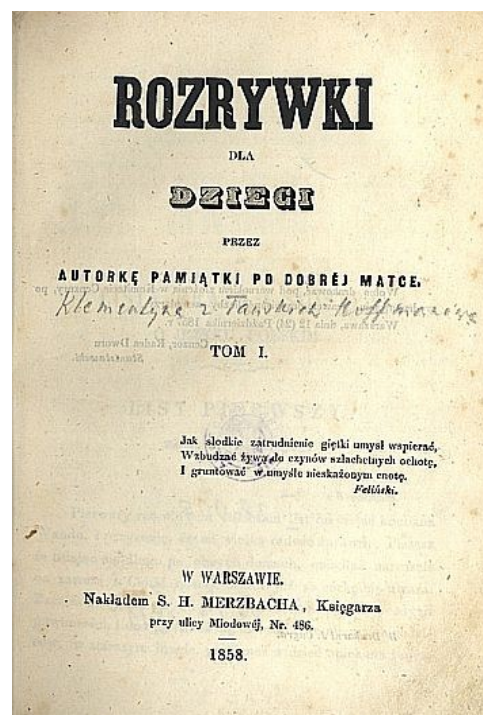
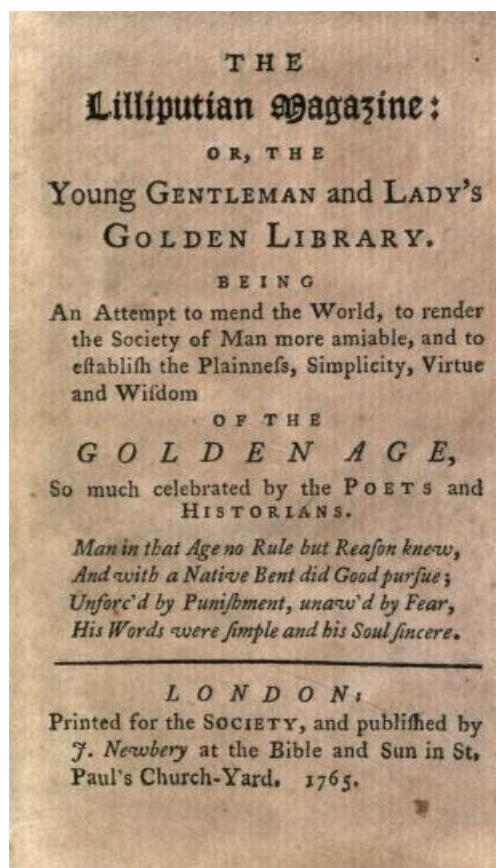

na którego wzorce zaczęto tworzyć dodatki dla dzieci w pismach dla dorosłych w wielu miastach niemieckich.

„Przyjaciel Dzieci” został przetłumaczony również na język polski w roku 1789 i ukazał się w 12 tomikach. Pod

tym tytułem ukazywało się także pierwsze na ziemiach zaboru austriackiego piśmiennictwo Ksawerego Bełdowskiego ukazujące się w latach 1848 – 1852, w którym znakomicie redagowany był dział poświęcony krajoznawstwu i historii ziem polskich.

Pierwsze polskie czasopismo dla dzieci powołała do istnienia Klementyna z Tańskich Hoffmanowa² w roku 1824. Nosило bezpreten-

¹ miscellanea - (p.-łac. mieszanina literacka) zbiór tekstów lub utworów różnych autorów, wiadomości, rozpraw o najrozmaitszej treści, zebranych lub wydanych razem; w czasopiśmiennictwie: dział poświęcony krótkim notatkom z różnych dziedzin

² Hoffmanowa Klementyna z Tańskich (1798-1845), polska pisarka i pedagog. W czasie powstania listopadowego organizowała m.in. ochotniczą służbę sanitarną kobiet. Inicjatorka polskiej literatury dziecięcej. Założyła i redagowała (1824-28) *Rozrywki dla Dzieci*. Autorka powieści historyczno-obyczajowych (*Dziennik Franciszki Krasińskiej*).

sjonalny tytuł „Rozrywki dla Dzieci” i równie bezpośredni cel, który w artykule wstępnym sformułowała autorka: „Być wam użyteczną, nauczać was i zabawiać, dopomagać, ile w mojej mocy do rozkrzewiania w sercach waszych czystej miłości cnoty...” Dążenia te nic nie straciły na mocy również obecnie i warto je przypomnieć tworząc gazetę szkolną.